

NOVEMBER 1988 (NR 201)

November 1988

"Geen vuile rede ga uit uw mond"

(Efeze 4 : 29a)

"Maar veelmeer dankzegging"

(Efeze 5 : 4b)

VUILE REDE. Wat wil dat zeggen? Is dat het "vuil spreken" zoals dat onder de mensen gebruikelijk is? Je komt het tegen in fabriek en kantoor, op school en op straat. De volksmond spreekt van "schuine bakken". Vaak een mop met een zedeloos tintje.

Onze jongens in militaire dienst weten er ook van! Vuile taal betreffende het vrouwelijk geslacht, behoort tot het vaste repertoire. Sommige confrontaties uit die tijd zijn me bijgebleven.

Eens vroeg ik een collega-militair: Heb jij een meisje? Ja, dat had hij. En vertel je haar ook zulke mooie moppen? De jongen kreeg een kleur en ontkende in alle toonaarden nee, z'n meisje was een schat, en bij haar zou hij met zulke rotpraatjes niet aan hoeven komen.

Een ander keer werd een stapel pornografische plaatjes op onze kamer bekeken en bewonderd. Iemand riep me om er bij te komen en mee te genieten. Ik kon anders niet zeggen dan: Jongens kijken jullie maar. Jullie zijn eerlijke, brave kerels, maar ik deug niet! Ik ben zo verschrikkelijk slecht dat ik er maar beter niet naar kan kijken.

Een ogenblik was de aandacht voor de plaatjes weg. Ongelovig werd er geschreeuwd: Jij? Slecht? heb jij wel eens een meid

Toen ben ik er bij gaan zitten, niet als een brave jongen, maar als de slechtste van allemaal. Daar heb ik m'n "doopceel" gelicht, en ze verteld dat zij nog maar kleine jongens waren bij mij vergeleken. Op 't laatst zat ik te huilen, en een enkele ruige bink zat ook met een zakdoek te friemelen.

Tenslotte belandden we bij het oude Boek: Gena, o God, gena! Herschep mijn hart, en reinig Gij, o Heere, die vuile bron van al mijn wanbedrijven

Beste burgers en soldaten, jong en oud ... ik hoop dat jullie niet te goed zijn in eigen oog!

Is dat nu de "vuile rede"? Alles wat we horen en opvangen en lezen in de moderne literatuur of lectuur?

Ja, dat is zeker "vuile rede"! Toch moeten we een stapje verder gaan. Het woord VUILE betekent: Verrot ... bedorven ... vermolmd ... vergaan ... onbruikbaar.

NOVEMBER 1988 (NR 201)

Achter deze vuile rede zit een hart ... zit IK. Uit het hart komen voort boze bedenkingen. Hart en mond kun je niet losmaken en uit elkaar halen! Waar het hart vol van is, daar loopt de mond van over.

Het hart - laten we zeggen: onze natuur - deugt niet. Als ons hart werkelijk goed zou zijn, hoe zou dan de Bijbel onze keel een geopend graf kunnen noemen? Het Woord van God heeft geen grond om onszelf te zien als zulke "goeie jongens". Dat Woord sluit niet uit dat de spetters van onze verdorven fontein (hart) naar buiten vliegen.

David? Hij riep: HEERE! zet een wacht voor mijn mond, behoed de deur van mijn lippen.

Agur? Hij smeekt: Ijdelheid en leugentaal, doe verre van mij.

Jesaja? Wee mij, want ik verga! dewijl ik een man van onreine lippen ben

En u en ik? Hoe denkt u over uw hart? Geloven we het Woord van God? Of geloven we in onszelf?

Geloven we dat die verrotte rede behoort bij de "oude mens", bij mijzelf? Geloven we dat die walgelijke mens de verdoeming heeft ondergaan op Golgotha? Jezus, de onschuldige schuldige? In mijn plaats? Weggevaagd door de toorn van God! Verlaten van God en mensen op dat bloedig slagveld!

Dan behoeven we niet zo'n hoge dunk van onszelf te hebben! Dan hoeven we ook niet uit onze ingebeelde hoogheid neer te zien op onze naaste! Dan gaan we ook beseffen, dat die vermolmde rede niet alleen bestaat uit vloeken en schuine praat. Integendeel.

Tot die vuile rede hoort ons christelijk en onchristelijk liegen ... klagen ... bidden ... preken en wat dies meer zij.

In dat Woord van God mogen we meeluisteren naar de onbruikbare rede van Petrus: Heere, wees Uzelf genadig! Dit zal U geenszins geschieden! Jezus sprak: Ga achter Mij, satanas! Je bedenkt de dingen van beneden.

We luisteren naar de rede van Jakobus en Johannes: Heere, zullen we, zoals Elia lang geleden deed, vuur van de hemel laten regenen op deze Samaritanen? Jezus sprak: Gij weet niet van hoedanige geest gij zijt

Vuile rede is de taal van Adam ... de redevoeringen van de oude mens.

Maar, hoe wil de apostel dan een dam opwerpen tegen de boze stroom, die voor de deur van onze lippen ligt????

Dat doet de apostel, niet op grond van onze kwaliteiten en christelijke eigenschappen! Hoe zou dat kunnen, als hij juist spreekt van dat vuile water, dat tot de lippen komt? Zou hij de onvruchtbare vijgeboom, uitgehouwen op Golgotha, toch weer willen activeren?

Er is een andere weg! Dat is de ene NAAM, die onder de hemel gegeven is. Dat is onze Heere en Zaligmaker. In Zijn mond werd geen bedrog gevonden! Hoe zoet zijn Zijn redenen geweest! Geen honing kan 't gehemelte beter smaken. Wie kon Hem overtuigen van zonde? Hij sprak recht en goed van God tot God en de mensen. Genade was uitgestort op Zijn lippen. Geen ijdel woord werd uit Zijn mond gehoord. Zijn mond sprak de taal van het reine hart. Toch ... de vlekkeloze kwam als het Lam, dat geslacht moest worden. Geslacht, als ware Hij, in eigen persoon, de man van de bedriegelijke tong.

Weet je wat verrotte rede is? Luister dan mee in de zaal van de hogepriester. Luister naar de valse getuigen die Hem beschuldigden. Luister naar de vuilspuiterij op Golgotha. Waarom kon de rechtvaardige Vader zulke lasteringen verdragen?

NOVEMBER 1988 (NR 201)

Waarom zijn wij niet weggedaan van voor Zijn ogen?

Dáárom, dat Jezus' rede de Vader behaagde.

Dáárom, dat Vader het eens was met: Vader, vergeef het hun ... zij weten niet wat ze doen.

En: Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn.

Jezus hart gaf een goede rede op.

Dáárom stortten hemel en aarde niet in elkaar, omdat het de HEERE behaagde Zijn eigen Kind te verbrijzelen. Hij heeft Hem krank gemaakt.

Lezer ... daar ligt nu de grond voor de vermaning: Geen vuile rede ga uit uw mond!

Mijn mond is toch dichtgeslagen en verstomd in het graf? En daarna? De zweetdoek, die Zijn gezicht bedekte, is toch opgerold en op een andere plaats neergelegd?

Ik, oude mens, moet vernieuwd worden in de geest des gemoeds! Om nu de nieuwe mens te mogen aandoen, die naar God geschapen is. De Heilige Geest moge ons doen vluchten, in geloof, tot Jezus ... tot de nieuwe mens ... tot het krachten-veld van de Heilige Geest ... tot Romeinen 8.

Maar veelmeer dankzegging! Verwondering, omdat Jezus Christus gestorven en opgestaan is. Om nu te leven bij die waarheid: Dat Hij mijn leven is. Inplaats van die vuile praat, veelmeer dankzegging.

Dankzegging voor Gods onuitsprekelijke gave.

Dankzegging voor de Heilige Geest, die mij de hand op de mond doet leggen.

Dankzegging ... tegen alle slechte rede in, omdat ik het goede des HEEREN mag zien, in het land der levenden.

Zo komt er weer een einde aan de praat van Asaf: Zou er wetenschap zijn bij de Allerhoogste?

Dan legt zelfs onze Godvrezende Job de hand op de mond.

Dan gaan de kinderkens Gods goedheid zingen.

Dan is de tevreden glimlach van de zuigeling aan moeders borst een snaar aan de citer van de Lof des HEEREN.

Dan kijk je, vergenoegd, naar de binten en de bonen, die, ondanks alles, zo rijkelijk groeien.

Het zijn de goedertierenheden van de HEERE, dat wij niet omgekomen zijn. Zijn trouw is groot.

En als vlees en hart bezwijkt in pijn of bittere smart??

Hij IS en BLIJFT de Rotssteen van ons heil.

Nog een kleine tijd, en de waarschuwing tegen de vuile rede zal niet meer nodig zijn. Geen ijdele gedachte zal ons beroeren in het paradijs van onze God.

Nog even praten we over het laatste nieuws en over de dingen van de dag (dat is niet zo erg). Soms zingen we een lofzang, zelfs in de nacht. Maar ... als de deuren opengaan, horen we de stem van de grote schare ons tegemoet klinken:

Hallelujah! Lof zij de Vader, de Zoon en de Heilige Geest!

Hallelujah! Lof zij het Lam! Dat ook mijn vuile rede op Zich nam.

Ziet, alzo zal zekerlijk die man gezegend worden, die de HEERE vreest!

NOVEMBER 1988 (NR 201)

Zet, HEER, een wacht voor mijne lippen;
Behoed de deuren van mijn mond,
Opdat ik mij, tot genen stond,
iets onbedachtszaams laat ontglippen.

(Psalm 141 : 3)

Ds. D. Ch. Overduin